Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 785/2004**

af 21. april 2004

om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører

(EUT L 138 af 30.4.2004, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M2**	Kommissionens forordning (EU) nr. 285/2010 af 6. april 2010	L 87	19	7.4.2010
►**M3**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019	L 198	241	25.7.2019

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 785/2004

af 21. april 2004

om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører

Artikel 1

Formål

1. Formålet med denne forordning er at opstille minimumsforsikringskrav for luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører med hensyn til passagerer, bagage, gods og tredjepart.

2. Forsikringskravene med hensyn til post er fastsat i forordning (EØF) nr. 2407/92 og i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle luftfartsselskaber og alle luftfartøjsoperatører, der flyver inden for, til, fra eller over en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

2. Forordningen gælder ikke for

a) statsluftfartøjer, jf. artikel 3, litra b), i ICAO-konventionen, undertegnet den 7. december 1944 i Chicago

b) modelfly med en MTOM på under 20 kg

c) luftfartøjer, der startes ved førerens egen muskelkraft (herunder motoriserede glideskærme og dragefly)

d) standballoner

e) drager

f) faldskærme (herunder parascending-faldskærme)

g) fly, herunder svævefly, med en MTOM på under 500 kg, og ultralette fly,

— der anvendes til ikke-erhvervsmæssig flyvning eller

— til lokal flyveundervisning uden passage af internationale grænser

for så vidt angår de i denne forordning omhandlede forsikringskrav vedrørende risici for krig og terrorisme.

▼B

3. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, hvorpå lufthavnen er beliggende.

4. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er iværksat. Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om datoen for denne iværksættelse.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »luftfartsselskab«: et lufttrafikforetagende med en gyldig licens

b) »EF-luftfartsselskab«: et luftfartsselskab med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2407/92

c) »luftfartøjsoperatør«: en person eller enhed, der ikke er et luftfartsselskab, og som har løbende effektiv råderet over anvendelsen eller driften af luftfartøjet. Den fysiske eller juridiske person, i hvis navn luftfartøjet er registreret, formodes at være operatøren, medmindre denne kan bevise, at operatøren er en anden person

d) »flyvning«:
— hvad angår passagerer og bagage, der ikke er indchecket, varigheden af befordringen af passagererne med fly, herunder ombordstigning og udstigning

— hvad angår gods og indchecket bagage, varigheden af transporten af bagage og gods fra det øjeblik, bagagen eller godset overdrages til luftfartsselskabet, indtil den/det udleveres til den behørige modtager

— hvad angår tredjepart, anvendelsen af et luftfartøj fra det øjeblik motorerne sættes i gang med henblik på at taxie eller gå i luften, indtil det øjeblik hvor luftfartøjet er på jorden, og dets motorer er slået helt fra. Herudover betyder det flytning af et luftfartøj med slæbe- og push-backkøretøjer eller med drivkraft, der typisk anvendes til at køre eller løfte luftfartøjer, navnlig luftstrømme

e) »SDR« (Special Drawing Right): en særlig trækningsrettighed som fastsat af Den Internationale Valutafond

f) »MTOM« (Maximum Take Off Mass): maksimalt tilladte startmasse, som svarer til et certificeret tal, der er specifikt for alle luftfartøjstyper som anført i luftfartøjets luftdygtighedsbevis

g) »passager«: enhver person, der befinder sig om bord på et luftfartøj med luftfartsselskabets eller luftfartøjsoperatørens samtykke, bortset fra tjenestegørende flyvebesætnings- og kabinebesætningsmedlemmer

h) »tredjepart«: enhver juridisk eller fysisk person, bortset fra passagerer og tjenestegørende flyvebesætnings- og kabinebesætningsmedlemmer

▼B

i) »erhvervsmæssig flyvning«: en flyvning, der udføres mod betaling og/eller lejeafgift.

Artikel 4

Forsikringsprincipper

1. De i artikel 2 omhandlede luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører skal være forsikret for deres luftfartsspecifikke erstatningsansvar over for passagerer, bagage, samt gods og tredjepart i overensstemmelse med denne forordning. De forsikrede risici omfatter krigshandlinger, terrorisme, flykapring, sabotage, ulovlig beslaglæggelse af luftfartøj og civile uroligheder.

2. Luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører skal sørge for, at der er forsikringsdækning for hver enkelt flyvning, uanset om de råder over det anvendte luftfartøj som ejere eller i kraft af en hvilken som helst form for leasingaftale, eller der er tale om fælles operationer, franchiseoperationer, fælles rutenummer (code-sharing) eller anden aftale af samme art.

3. Denne forordning berører ikke regler om erstatningsansvar, der følger

— af internationale konventioner, som medlemsstaterne og/eller Fællesskabet er part i

— fællesskabslovgivningen, og

— medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 5

Overensstemmelse

1. Luftfartsselskaber og, når det er påkrævet, luftfartøjsoperatører, jf. artikel 2, skal godtgøre, at de opfylder forsikringskravene i denne forordning ved at deponere et forsikringsbevis eller andet bevis på gyldig forsikring hos de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved den berørte medlemsstat, den medlemsstat, som har udstedt licens til EF-luftfartsselskabet, eller den medlemsstat, hvor luftfartøjsoperatørens luftfartøj er registreret. For luftfartsselskaber, der ikke er EF-luftfartsselskaber, og luftfartøjsoperatører, der anvender luftfartøjer, der er registreret uden for EF, er den berørte medlemsstat den medlemsstat, hvorfra eller hvortil der flyves.

3. Uanset stk. 1 kan medlemsstater, der overflyves, kræve, at de i artikel 2 omhandlede luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører fremlægger bevis for gyldig forsikring i overensstemmelse med denne forordning.

4. Hvad angår EF-luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører, der anvender luftfartøjer, der er registreret i EF, er deponering af et forsikringsbevis i den i stk. 2 omhandlede medlemsstat tilstrækkeligt for alle medlemsstater, med forbehold af artikel 8, stk. 6.

5. Hvis forsikringsmarkedet undtagelsesvist svigter, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 9, stk. 2, fastsætte passende foranstaltninger til anvendelse af stk. 1.

▼B

Artikel 6

Forsikring for erstatningsansvar for passagerer, bagage og gods

1. For så vidt angår erstatningsansvar for passagerer skal minimumsforsikringsdækningen være på 250 000 SDR pr. passager. I forbindelse med ikke-erhvervsmæssig flyvning med luftfartøjer med en MTOM på højst 2 700 kg kan medlemsstaterne imidlertid fastsætte et lavere minimumsforsikringsdækningsniveau, forudsat at denne dækning er på mindst 100 000 SDR pr. passager.

▼M2

2. For så vidt angår erstatningsansvar for bagage skal minimumsforsikringsdækningen være på 1 131 SDR pr. passager i forbindelse med erhvervsmæssige flyvninger.

3. For så vidt angår erstatningsansvar for gods, skal minimumsforsikringsdækningen være på 19 SDR pr. kilogram i forbindelse med erhvervsmæssig flyvning.

▼B

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på overflyvning af medlemsstaternes område foretaget af luftfartsselskaber, der ikke er EF-luftfartsselskaber, og luftfartøjsoperatører, der anvender luftfartøjer, der er registreret uden for EF, så længe det ikke indebærer landing på eller start fra det pågældende område.

▼M3

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændring af de værdier, der er anført i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, hvis ændringer i de relevante internationale aftaler gør det nødvendigt.

▼B

Artikel 7

Erstatningsansvar over for tredjepart

1. For så vidt angår erstatningsansvar over for tredjepart skal minimumsforsikringsdækningen pr. ulykke for det enkelte luftfartøj være:

Kategori	MTOM (kg)	Minimumsforsikring (mio. SDR)
1	< 500	0,75
2	< 1000	1,5
3	< 2700	3
4	< 6000	7
5	< 12000	18
6	< 25000	80
7	< 50000	150
8	< 200000	300
9	< 500000	500
10	≥ 500000	700

Hvis et luftfartsselskab eller en luftfartøjsoperatør på et givet tidspunkt ikke kan opnå forsikringsdækning pr. ulykke for skade på tredjepart som følge af risiko for krig eller terrorisme, kan luftfartsselskabet eller luftfartøjsoperatøren opfylde sin forpligtelse til forsikring mod

▼B

sådanne risici med en samlet maksimeret forsikring. Kommissionen overvåger nøje anvendelsen af denne bestemmelse for at sikre, at den samlede maksimerede forsikring mindst svarer til det relevante beløb i skemaet.

▼M3

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændring af de værdier, der er anført i nærværende artikels stk. 1, hvis ændringer i de relevante internationale aftaler gør det nødvendigt.

▼B

Artikel 8

Gennemførelse og sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 2 omhandlede luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører overholder denne forordning.

2. Med henblik på stk. 1 og med forbehold af stk. 7 kan den pågældende medlemsstat for så vidt angår overflyvninger, der foretages af ikke-EF-luftfartsselskaber eller luftfartøjer, der er registreret uden for Fællesskabet, og som ikke indebærer landing i eller start fra en medlemsstat, samt for så vidt angår tekniske mellemlandinger, som disse luftfartøjer foretager i medlemsstater, anmode om bevis for overensstemmelse med forsikringskravene som fastlagt i denne forordning.

3. Medlemsstaterne kan om nødvendigt anmode om yderligere bevis fra det berørte luftfartsselskab, den berørte luftfartøjsoperatør eller det berørte forsikringsselskab.

4. Sanktioner for overtrædelse af denne forordning skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

5. For EF-luftfartsselskaber kan sanktionerne indebære tilbagetrækning af licensen i henhold til og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EF-lovgivningen.

6. For luftfartsselskaber, der ikke er EF-luftfartsselskaber, og for luftfartøjsoperatører, der anvender luftfartøjer, der er registreret uden for Fællesskabet, kan sanktionerne omfatte forbud mod landing på en medlemsstats territorium.

7. Når medlemsstaterne ikke er overbevist om, at betingelserne i denne forordning er overholdt, giver de ikke et luftfartøj tilladelse til start, før vedkommende luftfartsselskab eller luftfartøjsoperatør har fremlagt bevis for tilstrækkelig forsikringsdækning i overensstemmelse med denne forordning.

▼M3

Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

▼M3

3. Den i artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([1]).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B

Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet ([2]).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

▼M3

_____

▼B

4. Kommissionen kan desuden rådspørge udvalget om alle andre spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.

Artikel 10

Rapport og samarbejde

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning senest den 30. april 2008.

([1]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([2]) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 8. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

▼B

2. Medlemsstaterne fremlægger efter anmodning oplysninger om anvendelsen af denne forordning til Kommissionen.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter dagen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.